

UNDIR FÝRA EYGUM

Hvat er tín yndisbók?

– *Thinking Fast and Slow* hjá Daniel Kahneman. Hon er genial.

Hvat land ynskir tú at vitja?

– Avstralia. Tað er øgiliga fjarskotið og forkunnugt.

VIL NÁÁ ALLAR FØROYINGAR

– Tú kanst ikki bara sita í tínum egna hornið og gera Public Service tilfar, tí so ávirkar tú ikki fólkaræðið ella samleikan hjá tjóðini. Tí er tað týðningarmikið, at umframt at røkja tey, ið eru yvir 40 ár, ið eru tey, ið brúka Kringvarpið, at vit eisini brúka teir nýggju miðlarnar at náa nýggju ættarliðunum. Tað sigur Johnny í Grótinum, ið tó leggur dent á, at tær stóru broytingarnar ikki verða framar alt fyri eitt

Hallur av Rana

Síðan hann sum einans 29 ára gamal trein inn í almanna rúmið sum formaður í Búskaparráðnum, hevur Johnny í Grótinum javnan verið at síggja og hoyra í almenna rúminum.

Fyrstu árin gjørdi hann vart við seg sum búskaparfrøðingur við meiningum um ymisk samfelagsbúskaparlig viðurskiftir, meðan hann samstundis klintraði upp móti toppinum í føroyska bankaheiminum. So tað kom heldur óvart á fólk, tá tíðindini bórast fyri tveimum árum síðan, at hann hevði skift bankaverðina út við stjórasessin í Landssjúkrahúsinum.

Steðgurin í Landssjúkrahúsinum gjørdist ikki serliga drúgvur, tí smá tvey ár eftir, at hann tók við starvinum sum sjúkrahústjóri, tók hann enn eitt óvæntað stig,

tá hann tók við starvinum sum stjóri á Kringvarpi Føroya.

Fyrstu 100 dagarnir

Tá Johnny í Grótinum 1. september setti seg í stjórstólin í Sortudiki byrjaði hann tó ikki á berum botni. Vikuna áðrenn var hann nevniliga á verkstovu í Skálavík við Kringvarpsstýrinum, har tosað bleiv gjøgnum tingini

og greiða fingið á leiklutirnar hjá stýrinum og stjóranum. Og sambært stjóranum sjálvum, so fer Føroya fólk helst at leggja merki til, at ein nýggjur maður stendur á odda fyri Føroya størsta miðli.

– Eg fekk at vita frá stýrinum, at tey ynsktu ein sjónligan stjóra, ið kundi vera ein rødd í samfelagnum, ið setir orð á tørvin fyri Public

Service og verjir okkum sum stovn. Ein sum argumentar fyri týðninginum at hava kritiskan journalistikk og leiklutin hjá KVF sum mentanarberari fyri okkara samleika. Eg dugi væl at samskifta og dugi at vera sjónligur, so tað er ein leiklutur, eg gjarna vil taka á meg, sigur nýggi stjórin.

Men umframt at hava hitt stýrið, so leitaði Johnny

í Grótinum sær eisini í bókahillina eftir íblástri, nú ein nýggj uppgáva skuldi lyftast, og har hann fann bókina De første 100 dage eftir Lars Bo Hansen.

– Í bókini ramsar rithøvundurin upp fleiri amboð, ið ein leiðari skal leggja sær í geyma. Harímillum leggur hann dent á, at man ikki skal gera nakað kollveltandi fyrstu trýggjar til fyra mán-

aðirnar. Neyðugt er nevniliga at vita, hvat tað er, man ger, og hvat man hevur við at gera, áðrenn man ger broytingar, sigur Johnny í Grótinum.

Tey ráðini hevur nýggi stjórin tikið til sín, og hevur tískil boðað teimum ymisku leiðarunum í Kringvarpinum frá, at hann ynskir at vitja tær ymisku deildirnar og fáa innlit í tær ymisku upp-

